

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ
ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΣΕΡΡΩΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ**

(Παρασκευή 8 Νοεμβρίου 2024)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης
Κύπρου κ. κ. Γεώργιε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σύρου κ. Δωρόθεε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θήρας κ. Ἀμφιλόχιε,
Προσφιλέστατοι ἀδελφοί καί τίμιοι Ἐκπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ
Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς,
Σεβασμιώτατοι καί θεοτίμητοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ἐντιμότατοι κύριοι Βουλευτές,
Ἀξιότιμε κ. Περιφερειάρχᾳ Κεντρικῆς Μακεδονίας,
Ἀξιότιμη κ. Δήμαρχε Σερραίων,
Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, ἀρχῶν
τῆς πόλεως καί τοῦ Νόμου μας,
Λαέ τοῦ Κυρίου εὐλογημένε,

Σήμερον κατ' αὐτὴν τὴν ἱεράν καί πανευφρόσυνον ἡμέ-
ραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐορτάζομεν πανδήμως τὴν ἱεράν μνήμην
τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί
Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων Θείων Δυνάμεων Ἀσωμά-

των, ἐφόρων καί ἀγρύπνων φρουρῶν τῆς ἱστορικῆς πόλεως καί πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ αὐτῆς, ἡ ἅγια μητέρα μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία χαίρει καί ἀγάλλεται καθορῶσα τά ἑαυτῆς τέκνα ἐν πλησμονῇ πνευματικῆς χαρᾶς συνηγμένα εἰς τόν οἶκον Κυρίου.

Ζῶντες σήμερον μέσα εἰς τό θάμβος τοῦ ὑπερφυοῦς μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας γινόμεθα ὅλοι μας, προεξαρχούσης μάλιστα τῆς πανσέπτου Μακαριότητός Σας, κοινωνοί τοῦ πληρώματος τοῦ ἁγιασμοῦ, τῆς χάριτος καί τῆς θείας εὐλογίας. Εἰς ἐκάστην εὐχαριστιακὴν Σύναξιν εἰς τὴν ὁποίαν καί διὰ τῆς ὁποίας συγκροτεῖται καί φανεροῦται «ἐν τόπῳ καί χρόνῳ» τό παμμυστήριον τῶν τοῦ Θεοῦ μυστηρίων (Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς), ἡ ἁγιωτάτη δηλαδή τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία καί «Σῶμα Χριστοῦ» ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ θείου Παύλου καί «πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (Ἐφεσ. 1, 22-23), ἐμπειρικῶς καί ἁγιοπνευματικῶς, «ἔχομεν τοῦ θανάτου Αὐτοῦ τὴν μνήμην, ὀρῶμεν τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ τόν τύπον, πληρούμεθα τῆς ἀτελευτήτου Του ζωῆς, ἀπολαμβάνομεν τῆς ἀκενώτου Του τρυφῆς» (*Εὐχή Θείας Λειτουργίας Μ. Βασιλείου*). Μεταλαμβάνοντες ἀπὸ τό ἕναν καί τόν αὐτόν θεῖον Κρατῆρα, τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ στερεοῦμεθα «εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, εἰς ἀπολογία ἐμπρόσδεκτον». Τό ἁγιώτατον τοῦτο μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ καί διὰ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπητικῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως οὐρανοῦ καί γῆς, ἀγγέλων καί ἀνθρώπων, φυλῶν καί ἐθνῶν, ἱερουργεῖ ἀπαύστως εἰς τὴν εὐχαριστιακὴν Σύναξιν καί ἐν παντί τόπῳ Δεσποτείας Κυρίου, κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ θείου αὐτῆς Ἰδρυτοῦ, ἡ θεοπρεπεστάτη κιβωτός τῆς σωτηρίας μας, ἡ ἁγιωτάτη τοῦ Χριστοῦ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Μέσα ἀπὸ τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ, πίστει, καί ἀγάπη συμμετοχὴν μας εἰς τό Κυριακόν Δεῖπνον ἀποκτῶμεν ἐμπειρικῶς συνείδησιν ὅτι «οἱ πολλοὶ ἐνούμεθα δι' αὐτῆς καί ἐν αὐτῇ εἰς

έν, εἰς Σῶμα Χριστοῦ, καθιστάμενοι οὕτω οὐχί ἀπλῶς έν, ἀλλά Εἷς, αὐτός δηλαδή ὁ Ἀναστάς Κύριος», καθώς «Εἷς ἄρτος, έν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμέν, οἱ γάρ πάντες ἐκ τοῦ ενός ἄρτου μετέχομεν». Κατά δε τόν θεῖον Συμεών Θεσσαλονίκης ἡ Κοινωνία ἐστί «ένωσις Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, θέωσις ἡμῶν, ἁγιασμός, χάριτος πλήρωμα, ἔλλαμψις...».

Ἡ πανάμωμος αὕτη νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ μία καί μόνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ θεματοφύλακας, διδάσκαλος καί μυσταγωγός τῆς δυνάμεως τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἡ ἁγία δηλονότι Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, κηρύσσει, ἔργοις, λόγοις τήν ἐνοπιόν ἀγάπην, διά τήν ὁποίαν τόσον συγκλονιστικῶς ἔγραψεν καί ὁμίλησεν ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης, ὁ θεάδελφος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Αὕτη ἡ ἀγάπη ἀναδεικνύεται ἀσυγκρίτως δυνατοτέρα τοῦ μίσους, ὡς ἡ ζωή ἰσχυροτέρα τοῦ θανάτου, ἡ ἀλήθεια τοῦ ψεύδους, ἡ ἐνότης τῶν διαιρέσεων, ἡ ἐλπίς τῆς ἀπογνώσεως, ἡ μετάνοια τῆς ἁμαρτίας, ἡ πίστις τῆς ἀπιστίας, ἡ ὠραιότης τῆς εὐτελείας.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πού παροικεῖ εἰς τά Σέρρας ἀπό τῆς ἐχθροσινῆς ἡμέρας δοξάζει τόν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἐχάρισεν εἰς αὐτήν τήν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν νά Σᾶς ἔχωμεν έν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ὡς προεξάρχοντα τῶν λατρευτικῶν καί ἐορταστικῶν ἀκολουθιῶν ἐπί τῇ ἱεραῖ μνήμῃ τῆς Συνάξεως τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Ἡ κατά πάντα καί έν πᾶσι εὐλογητή παρουσία Σας πληροῖ τάς ψυχάς μας μέ ἀνεκκλάλητον χαράν. Ἡ εὐλογία Σας συνιστᾶ πολυτίμητον πνευματικόν θησαυρόν εἰς καιρούς βαθείας ἠθικῆς κρίσεως καί πνευματικῆς σιτοδείας, τήν ὁποίαν ἐπιμελῶς θά ἀσφαλίσωμεν εἰς τό ἱερώτατον ἄρτοφόριον τῶν ψυχῶν μας, ὡς ἀκριβόν μαργαρίτην. Ὁ χριστοφόρος λαός τῆς ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας μας, ἰδιαιτέρως μάλιστα αὐτῆς τῆς πόλεως μέ

τήν τρισχιλιετῆ μαρτυρικήν καί ἔνδοξον ἱστορίαν, ἰδιαιτέρως χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερον. Τιμᾷ ὀλοθύμως τόν σεπτόν Προκαθήμενον τῆς παλαιφάτου, ἀγιωτάτης καί Αποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί Σᾶς προσφέρει πηγαίως τόν προσήκοντα σεβασμόν, τήν τιμήν καί τήν ἀγάπην. Οἱ φίλεργοι καί φιλόπονοι ἄρχοντες τοῦ τόπου μας μετά τῶν ὁποίων, ἐν πνεύματι ἀγάπης καί διακρίσεως, πάντοτε συνεργαζόμεθα ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ λαοῦ μας, ἀναμένουν τήν εὐχήν Σας, εἰς αὐτάς τάς δυσκόλους στιγμάς πού ἀπαιτοῦν ἀπό ὅλους μας πνεῦμα ἐνότητος καί συνεργασίας. Ὁ εὐγενής λαός τοῦ Θεοῦ ἀναμένει ἀπό Ὑμᾶς εὐαγγελικόν λόγον ἀληθείας, ἐλπίδος, ζωῆς.

Καί ἡμεῖς, τιμιώτατε Δέσποτα, ἀπαξάπαντες συναγωνιζόμεθα μαζί Σας ἐν ταῖς προσευχαῖς, διά τήν κατά Χριστόν ἀσφαλῆ πηδαλιουχίαν τῆς νοητῆς ὀλκάδος τῆς κατά Κύπρον ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, εὐχόμενοι ἐκ μέσης καρδίας εἰς τόν Ἅγιον Θεόν, τόν καλέσαντα ὑμᾶς εἰς χρόνους ὑψηλῆς ἱστορικῆς εὐθύνης καί διά τήν μαρτυρικήν Κύπρον καί διά τήν ἀποστολοῖδροντον Ἐκκλησίαν Του εἰς τόν ὑψηλόν καί ἀγιασμένον Αποστολικόν θρόνον τοῦ πανευκλεοῦς Αποστόλου Βαρνάβα, νά Σᾶς χαρίζη δαψιλῶς καί ἐν πλησμονῇ, τήν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, τήν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, τά ἔτη τοῦ Μαθουσάλα, τήν ὑπομονήν τοῦ Ἰώβ, τήν ὁμολογίαν τοῦ Πέτρου, τήν ἀγάπην τοῦ Ἰωάννου, τό φρόνημα τοῦ Παύλου, τήν εὐτολμίαν τοῦ Χρυσοστόμου, τήν πολυμέρειαν τοῦ Βασιλείου, τήν θεολογίαν τοῦ Γρηγορίου. Συμμεριζόμεθα ὡσαύτως ἀπολύτως τήν ἀγωνίαν Σας, πού εἶναι καί ἰδική μας ἀγωνία διά τήν παρά πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου, θλιβεράν κατοχήν ὑπό τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων μεγάλου τμήματος τῆς μιᾶς καί ἐνιαίας Κύπρου. Συνεπληρώθησαν 50 ἔτη ἀπό τοῦ φρικτοῦ ἐκείνου θέρους τοῦ 1974 ὅτε, ἡ μονίμως ταραχοποιός καί ἀπρόβλεπτος γείτων χώρα, ἡ Τουρκία, εἰσέβαλεν, ἐκμεταλευομένη λάθη, ἀτελείας, διαιρέσεις, ἀσυννενοησίας πού διαχρονικῶς ταλανίζουν καί ἀδικοῦν τό Γένος μας, ὅπως παρανόμως εἰς

τὴν Κύπρον, παραβιάζουσα τοὺς κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τῆς νομιμότητος καὶ ὅλας τὰς ἀρχὰς καὶ ἀξίας τοῦ πεπολιτισμένου καὶ εὐνομουμένου κόσμου. Ἡ Τουρκία ἔθεσεν ὑπὸ παράνομον στρατιωτικὴν κατοχὴν πέραν τοῦ 37% τῶν ἐδαφῶν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, τὰ ὅποια καὶ κατέχει δυστυχῶς ἕως τῆς σήμερον. Ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως ἡ πλέον τραγικὴ συνέπεια τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Κύπρον τὸν Ἰούλιον καὶ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1974 εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ἀγνοουμένων ἀθῶων πολιτῶν της. Ἡ ἐπιθυμητὴ καὶ δικαία λύσις εἰς τὴν Κυπριακὴν τραγωδίαν, πού ἀποτελεῖ διὰ τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμόν ὑψιστον ἐθνικὸν θέμα διὰ νὰ εἶναι βιώσιμος, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως συμβατὴ μὲ τὴν δικαιοσύνην, τὰς ἀρχὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τὰς Συνθήκας διὰ τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ. Ἰερὸν καὶ ἐθνικὸν χρέος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅπου γῆς καὶ ἀδιαπραγμάτευτος στόχος του εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις, ἡ ἄμεσος καὶ ἄνευ ὄρων ἀποχώρησις τῶν τουρκικῶν κατοχικῶν στρατευμάτων καὶ ἡ ἐπανένωσις τῆς Κύπρου εἰς ἓν ἀνεξάρτητον, ἐνιαῖον κράτος, μὲ μίαν κυριαρχίαν καὶ ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα. Αὕτη ἡ ἐπανένωσις θὰ διασφαλίζει τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν καὶ εὐημερίαν τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν της καὶ θὰ ἀποτελεῖ πυλῶνα σταθερότητας, εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Εἰς τοὺς δυσκόλους καὶ πικροὺς αὐτοὺς καιροὺς πού διανύωμεν παγκοσμίως, εἶναι ἀνάγκη σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ παραμείνει ἐνωμένος, ἀμετακινήτως προσανατολισμένος εἰς μίαν δικαίαν λύσιν πού θὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὰς ἀξίας, τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἡρώων μας, πού ἔδωσαν τὴν ζωὴν των ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κύπρου. Εὐχόμεθα ὁ Παντοκράτωρ Κύριος νὰ φωτίζει τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἡγήτορας, ὥστε νὰ ἀναδεικνύονται ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων, συνεχιστὲς τοῦ ἔργου τῶν πατέρων μας, ἐνωμένοι, σύμφυχοι, ἀποφασισμένοι δι' ἀγῶνας μεγάλους διὰ τὸ ἐθνικὸν μας θέμα, καθὼς τὰ χρονίζοντα ζητήματά μας μὲ τὴν ἀπρό-

βλεπτον καί ιδιότροπον γειτονική μας χώρα, οὔτε ἀρχίζουν οὔτε καί τελειώνουν εἰς τήν Κύπρον!

Μακαριώτατε,

Ὡς ἔκφρασιν τῶν ὑποκαρδίων αἰσθημάτων βαθυτάτου σεβασμοῦ καί πηγαίας τιμῆς πρός τό σεπτόν Σας πρόσωπον, παρακαλοῦμεν θερμῶς καί πάνυ εὐλαβῶς νά θελήσετε νά ἀποδεχθῆτε ὡς ταπεινόν ἀντίδωρον διά τήν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν εὐλογητήν λειτουργικήν παρουσίαν Σας, τόν χρυσοῦν Σταυρόν τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικήτα τοῦ ἐν Σέρραις μαρτυρικῶς ἀθλήσαντος ὡς καί ἀντίγραφον τοῦ ἱερωτάτου ἐκτυπώματος τῆς Θεοτόκου τῆς Πονολυτρίας, περιπύστου καί θαυματουργοῦ εἰκόνας τῶν Σερρῶν τοῦ 11ου αἰῶνος. Δεχθῆτε ἐπίσης, Μακαριώτατε Πάτερ, καί τάς ὀλοθύμους εὐχάς τοῦ εὐαγοῦς κλήρου, τῶν μοναχῶν, τῶν ἀρχόντων, τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἐμοῦ προσωπικῶς, ὑπέρ υἰγείας ἀδιαπτώτου καί εὐκλεοῦς μακροημερεύσεως τῆς σεπτῆς Πρωθιεραρχικῆς διακονίας Σας, ἐν πάσῃ εὐθηνίᾳ δωρεῶν, πλησμονῇ σοφίας, συνέσεως, δυνάμεως, ἀγάπης, ἵνα πηδαλιουχῆτε ἀσφαλῶς καί θεοφιλῶς τήν ἐν Κύπρῳ παρά τοῦ Κυρίου ἐμπεπιστευμένην Ὑμῖν καί τοῖς περὶ Ὑμᾶς ἁγίοις Ἐπισκόποις, ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Του. Ἀμήν.

†Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ